

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 55. Si infidelis petate se vel infantem suum baptizari, an id licet fiat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

307.

Q. 54. Si hereticus petat infantem suum baptizari a Sacerdote catholico, an hic licet baptizet. R.
 Negant Suar. Con. Dicast. d. 2. à n. 109. & alii, quia infans ille exponitur evidenti periculo apostasie, non aliter ac infans infidelis, quem DD. passim dicunt non debere baptizari, si fit restituendus parentibus, quia nempe ob periculum perversio-
 nis sit irreverentia Sacramento & religioni. Econtra Laym. I. §. t. 2. c. 6. n. 12. Aversa q. 68. s.
 3. §. Primo. Arsd. in resol. de hereticis q. 31. Gob.
 t 2. n. 324. dicunt licet fieri, & esse praxis in Germania. Ratio est, 1. quia hereticis apud multos est materialis tantum. 2. Quia multi testantur, quod vix tercia pars infantium perveniat ad annos discretionis, sicque periculum apostasie est incertum & valde remotum. 3. Quia multum confert ad conversionem ejusmodi puerorum, si postea audiant se catholicè baptizatos esse. 4. Hoc etiam tali proli est aliunde utile, cui præter certam materiam & formam, adhibentur sacræ ceremoniae & preces Ecclesie. 5. Denique eadem irreverentia contingit, etiamsi infans baptizetur ab acatholico, nam etiam acatholicus confert verum Baptismum à Christo pro vera Ecclesia institutum, ergo. Hæc sententia videtur satis probabilis, ut etiam notavit Diana p. 3. t.
 4. R. 7.

Q. 55. Si infidelis petat se vel infantem suum baptizari, an id licet fiat. R.
 308.

§. 1. Infidelis adultus volens infidelis manere, baptizari non debet, quia caret dispositione re- quisita, nempe fide & attritione, & per hoc fieret gravis injuria Sacramento & religioni, cuius gemma projiceretur ante porcum, ideoque

com-

communis omnium sententia est, neminem esse
baptizandum, qui prius ad veram fidem non
accesserit.

309. §. 1. Silv. Nav. & alii putarunt infantes in-
fidelium, si parentes petant, v. g. ut ita liberen-
tur à morbo vel infestatione dæmonis, licet
baptizari, quia illis conveiunt aliquæ rationes
n. 367. allatae pro infantibus hæreticorum, sed
communiter contradicunt alii cum Laym. Pig-
nat. Dicast. d. 1. n. 111. Excipit Gob. n. 325., nisi
parentis infidelis esset mortem illaturus nolenti
baptizare, nam secundum dicta n. 144. possunt
dari circumstantiæ excusantes Ministrum, qui
etiam indigno Sacramentum confert.

310. Q. 56. Quid præterea dicendum sit in variis du-
biis circa valorem suscepiti Baptismi. Ex. præter dicta
a n. 123., adde scqq.

§. 1. De illo, qui natus est de Christianis parenti-
bus, & inter Christianos est fideliter conversatus, tam
violenter præsumitur, quod fuerit baptizatus; ut hec
præsumptio pro certitudine sit habenda, donec eviden-
tissimis forsitan argumentis contrarium probaretur:
iaquit Inn. III. Cap. Veniens, ult. de Presb. non
bapt. Si tamen alia occurrerent, quæ præsum-
ptionem contrariam facerent, aut tollerent
certitudinem moralem, ut si infestaretur à dæ-
mons, nec sciretur causa alia, petereturque instan-
ter repeti in se Baptismum, rebaptizari debet
sub conditione, Gob. t. 1. à n. 383. De pueri Bar-
baris crepto, vide dicta n. 125.

311. §. 2. Si certum sit unum è viginti non esse
baptizatum, nesciatur autem quis ille sit, omnes
debent sub conditione rebaptizari, quia potest
prudenter dubitari de singulis, Lug. Dicast. Gob. n.
699. §. 3.